

señala

centre cultural de sencelles - associació de premsa forana de mallorca - núm. 53 - novembre-desembre 97 - 350 pta.

**BON NADAL I
FELIÇ ANY 1998**

Sa Cuina De M. Aina

Restaurant

C/. San Juan, 32 • Tel.: 87 05 83 • BINIALI • SENCELLES • Mallorca
(LUNES CERRADO)

especialitat en carns al forn de llenya i en cuina casolana
servici de banquetes i menú diari de dimarts a divendres
s'agraeix telefonar per reservar taula

CASE

PERE CIRER VERD

Serveri Tècnic
Movil 908 63 00 91

GESTIMOTOR

C/. Licorers, Solar 176 - B - 3
Pol. Industrial Marratxí
Mallorca - Balears

Distribuidor oficial Case Poclain

Editorial

El que es fa per Cap d'Any
s'ha de fer tot l'any... anau alerta amb el que feis.

Desembre que fred no hi plany,
bon gener i millor any... vos desitja en Barramot i tots els que em venen
darrera.

Darrera un desembre plujós
ve un gener polsós... ja ho sabeu, tu passes el Pronto i jo Sa Sella.

Nadal passat,
quedat la llana i ven el ramat.

Suor de desembre i de gener
sedes de febrer... ben asseguts a sa camilleta llegint Sa Sella

Per Nadal,
cada ovella en son corral... ja li vaig dir jo a na Francisqueta Maria.
En Barramot.

Equip de Redacció (ordre alfabètic):

Joana Ferragut Fiol
Joan Florit Horrach
Joan Florit Salas
Tomeu Morro Oliver
Guillem Mut Llabrés

Col·laboradors (ordre alfabètic):

Miquel Amorós Montserrat
Barramot
Tomeu Bibiloni Ramis
CP can Bril de Sencelles
Antoni Florit Florit
Jerònia Florit Zuàzaga
Margalida Llabrés Fiol
Miranda Miret
Es Rossinyol de Primavera
Sebastià Siquier i Ramis
Guillem Zuàzaga Llabrés

Nota de la Redacció: Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels propis autors.

Revista Sa Sella
C/ Església, 3
CP 07140 Sencelles - Mallorca
E-Mail: xeremier@arrakis.es
TONIFF@balearkom.es

Portada: Nadal a Sencelles.
Dipòsit legal: PM 400-89.
Edita: Centre Cultural de Sencelles (1974) des de 1983.

Imprimeix: Tirrena SA
Carrer J. Gris
Tel. 555212 Manacor

Sencelles en temps de l'Arxiduc

L'Arxiduc Lluís Salvador d'Àustria deixà constància a la seva obra monumental "Les Balears descrites per la paraula i el gravat" del seu pas pel municipi de Sencelles a la segona meitat del segle passat.

"Situada en la part d'alt d'uns turons baixos que es succeeixen per un terreny ondulat presidit per uns molins de vents i bordejat de figueres de moro. La localitat compta 1812 habitatnts i 622 cases, d'elles 36 desertes; són petites, 45 de dues plantes i la resta d'una sola, la majoria amb portal en arc de mig punt i finestra amb rebaix sobre carterons sense pavimentar.

L'església parroquial es troba en la gran plaça de la Constitució en la que s'alça una creu sobre un pedestal escalonat. El temple es citat ja com a Sant Pere de Sencelles a la Butlla d'Innocenci IV de l'any 1248. El 22 de juliol de 1691 fou col·locada la primera pedra de l'església actual, dedicada aiximateix a l'apòstol Pere, el cor de la qual ha estat instal·lat a l'antiga. Una escalinata puja per davant de sengles trams laterals a l'entrada principal. L'església presenta un gran portal barroc i a la seva part esquerra queda adossada la torre campanar de set plantes, les dues darreres obertes en dos finestralis ogivals per costat, amb cimera barroca que s'eleva 152,62 metres per sobre del nivell de la mar. Uns escalons duen de la plaça a una entrada lateral gòtica, mentre que la part mitjana és renaixentista. L'interior es configura en forma de volta de canó sostinguda per cinc arcs de mig punt i columnes llises amb doble cornisa a la part d'alt. Sis són les capelles en arc de mig punt que queden a cada costat, mentre que

la de l'altar major s'estreny en fondària. La tercera capella de l'esquerra és ocupada per una entrada lateral i la principal porta damunt la galeria del cor, amb nirvis que entrecreuen de manera simple a la part d'alt, i arc apuntat que la separa de la nau. Els altars són barrocs i l'església no presenta més il·luminació natural que les que propicien una finestra a la capella major i una altra al cor.

Sencelles celebra mercat cada diumenge i el que anualment reuneix a propis i veïnats de la comarca té lloc el tercer diumenge del mes de maig.

Des de Sencelles podem arribar també a Inca en poc temps i per una carretera en bon estat. Deixam la primera pel carrer del Mercat, passam de vora d'una creu de pedra amb base cònica i salvam un turó per una portellada que posa de manifest el blanc substrat calcari. A uns hortets dedicats al conreu del pebre vermell i a la canya segueixen uns lleus pujols i un camí que deixam a l'esquerra per

aficar-nos en un terreny poblat de vinya i no pocs cirerers, al mateix temps que gaudim d'esplèndides vistes de la Serra i del pujols de la part d'Alaró. Sorgeix a la dreta un pou i el camí que es dirigeix cap a Costitx, i un poc després una gran casa de camp entre figueres de moro i magraners. Salvam el llit sec i pedregós d'un torrentó que baixa per la part esquerra i vet aquí altre cop davant puixants ceps treballats en vaso, de vora el camí s'aliniem solitaris garrovers.

No lluny de Sencelles, a prop de la propietat de Son Jordà, al sud-est d'aquella, i en el terme de Costitx (sic), a 4,1 quilòmetres

d'aqueixa localitat es troba el llogaret de Ruberts amb 156 habitants i un oratori públic dedicat a Nostra Senyora del Carme, construït l'any 1780, i amb dues capelles a cada costat. De les 31 cases amb què compta la localitat, 3 són de tres plantes, 1 d'una sola i les restants de dues.

Des de Sencelles és fàcil arribar a Santa Maria : per això sortim de la primera pel carrer Major, passam de vora una creu de pedra amb base cònica i giram a la dreta. Deixam successivament sengles camins a una i altra mà, torçam lleugerament a l'esquerra i fruïm d'una hermosa vista de la Serra; segueix un bosquet de pins i un pont que ens permet salvar el llit sec d'un torrent. Novament apareix un pinar a mà esquerra, i poc després qualche olivera i figueres, als que a la fi succeeixen altres planters d'ametlers disposats en fileres regulars. Un gir a la dreta ens dona l'accés a Biniali, petita localitat amb 519 habitants, 138 cases de parets sense referir i portal en arc de mig punt (1 de tres plantes, 10 d'una sola i les restants de dues), amb la seva petita i nova església de Sant

Cristòfol a la plaça homònima. Ja en temps remots hi havia en aqueix lloc depenent de Sencelles, d'on dista 3,4 quilòmetres, un oratori dedicat al màrtir Sant Cristòfol, que l'any 1807 i en raó d'un notable creixement poblacional, el Bisbe Bernat Vidal va resoldre elevar a la categoria d'església sufragània (vicaria) de Sencelles. Presenta un portal amb timpà i a la part dreta del frontó una torre rectangular amb cimera piramidal que s'eleva 128,02 metres per sobre del nivell de la mar. Presideix l'altar major una imatge de Sant Cristòfol. Pel demés, el temple compta amb un cor damunt de l'entrada principal i amb set capelles laterals, comptant ambós costats, la més hermosa de les quals és la dedicada a les Ànimes del Purgatori. Abandonam el lloc pel càrrer del Pou, salvam un torrentó per un pontet d'un sol ull i deixam a l'esquerra del camí i un pou amb petit abeurador adjunt. Veim per onsevulla hermoses i extenses vinyes, esquitats per aquí i per allà de pollancre i morers..."

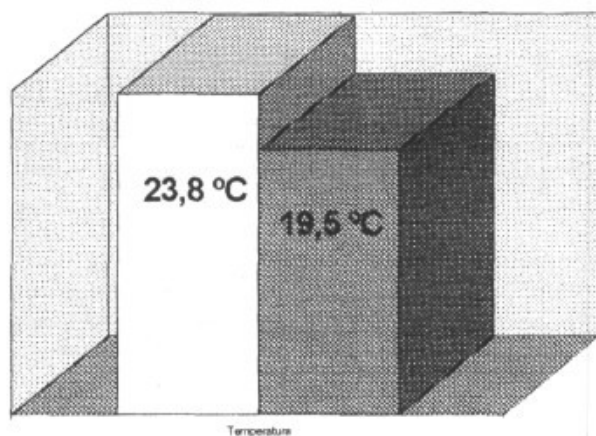
Miranda Miret Mairata

Sencelles, municipi pilot

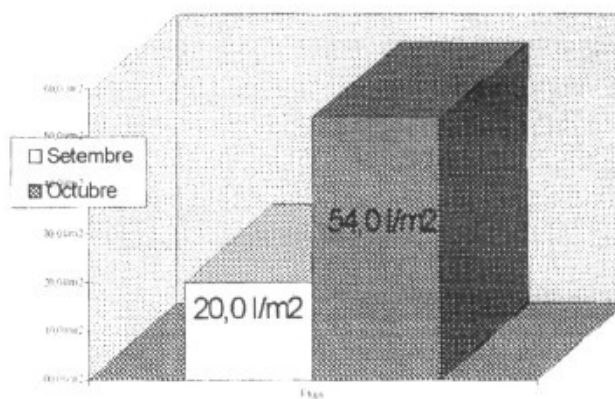

Actualitat de Sencelles

Temperatura

Pluges

	Màxima	Mínima	Mitjana	Total l/m ²	Dia mes plujós	Mitja de pluja
Setembre	27,3 °C	21,3 °C	23,8 °C	20 l/m ²	19 l/m ² dia 20	10 l/m ² en 2 dies
Octubre	26,5 °C	10,3 °C	19,5 °C	54 l/m ²	25 l/m ² dia 29	9 l/m ² en 6 dies

Demografia:

Naixements:

Setembre:

Anabel Comes Sutcliffe de ca na Jane, dia 23.

Octubre:

Josep Llabrés Quetgles de ca'n Gròs, dia 3.

Defuncions:

Setembre:

† Teresa Caba Banquer, dia 5 a Ruberts als 86 anys.

Octubre:

† Mercedes Estapé Ortiz de can Xim, dia 23 als 79 anys

† Maria Campaner Arrom de can Manita, dia 31 als 84 anys. Natural de Costitx

Noces:

Setembre:

✓ Miquel Jaume Tur Balaguer i Antònia Crespi Crespi, dia 27 a Ruberts.

Octubre:

✓ Pere Antoni Pou Martí i Aina Mª Rodríguez Mercadal, ambdós de Sta. Maria del Camí, dia 11.

✓ Andreu de Costitx i Catalina Arrom Ramis de sa Talaia, dia 25.

✓ Baltasar Servera Nicolau i Jerònima Ferrer Llabrés de cas Pollastre, dia 26.

Guillem Zuàzaga Llabrés i Margalida Llabrés Fiol

COSES DE SONARROSSA

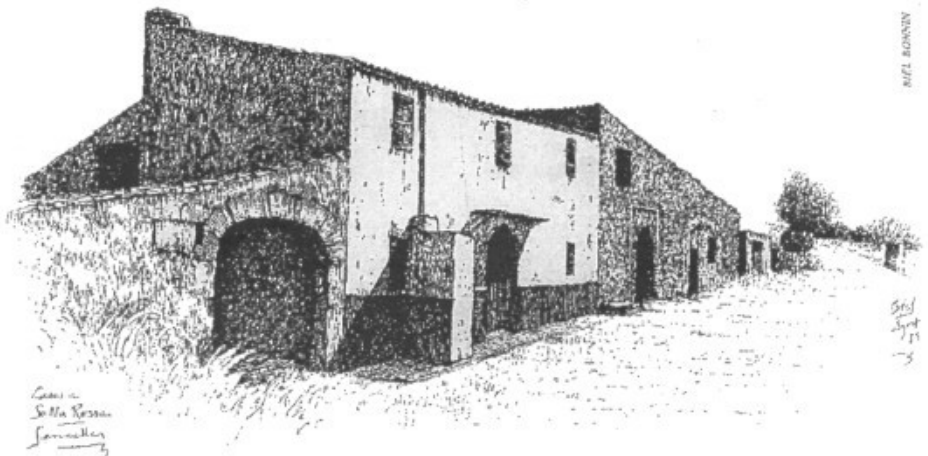
Reproduïm aquí una part de l'article titulat Toponímia àrab de Santa Maria del Camí (V) publicat a la revista Coanegra de març d'enguany, degut al seu interès per tractar sobre el llogaret del nostre terme municipal : Sonarrossa. El text és de Mateu Morro i la il·lustració de Biel Bonnin.

“Canarrossa : encara que no sigui el nom de cap alqueria, és un topònim molt important de l'època àrab de Santa Maria. El juz' (districte musulmà) de Canarrossa comprenia els termes actuals de Sencelles, Costitx, Binissalem, Lloseta, Alaró, Consell, Santa Maria i Santa Eugènia. Poveda diu que fou ocupada pels zanata (berbers) i qurays (àrabs).

La possessió de Sonarrossa, a Sencelles, és l'única pervivència toponímica de Canarrossa. Més que d'una possessió es tracta d'una contrada, devora les cases de Son Sant Joan, molt a prop de l'antic terme de Santa Maria, ara municipi de Santa Eugènia (“alqueria de Canarrossa” de la Parròquia de Sencelles el 1378). En el s. XIII Canarrossa ja s'identifica amb la possessió actual de Sonarrossa, com palesa la confronta de la peça de terra que ven el 5 de setembre de 1291 Berenguer Oliva a Macià Galiot, en el lloc anomenat puig de ses Vinyes, que confronta amb el camí de Canarrossa. Àngel Poveda documenta l'alqueria de Canarrossa en el Còdex llatino-àrab del Llibre del Repartiment, el 1232.

De moment no hi hem pogut localitzar (a Sonarrossa) cap qanat (canalització d'aigua d'origen sarraïna) subterrani. Però la siquia que va de Son Mascaró a les basses de Biniali, just a baix del turó on hi ha Sonarrossa (un document de 1386 anomena aquesta bassa com la

“bassa de Canarrossa”), constitueix un element hidràulic singular, i que mereix ésser estudiat amb més profunditat. Si el tret essencial dels qanats és la captació per drenatge, aquesta siquia pot constituir un cas interessant de qanat. Segons l'amo de Son Mascaró els dies de pluja intensa es poden veure dins els sementers les línies dels albellons que drenen l'aigua cap a la siquia.

Ja es diu en el diccionari Alcover-Moll : “segons Quadrado, que es regia per les indicacions de l'arabista Gayangos, el nom àrab d'aqueixa partida que figura en el Llibre del Repartiment de Mallorca, era Hanat-ar-rosa, que significa “posada o botiga de la núvia”. Però ens informa el nostre amic i docte arabista Sr. Jaume Busquets que la forma àrabiga que apareix en el Repartiment és Kanarosa, i això fa molt difícil de relacionar Canarrossa amb la locució àrabiga proposada per Gayangos. Mossèn Alcover (BDLLC, XIV, 38 i 39) dona com a segur que Canarrossa no és sinó una grafia aglutinada de tres mots mallorquins : Ca Na Rossa (=casa de Na Rossa)”.

Segons Miquel Barceló, Canarrossa ve de qanat al-arusa, “qanat de la núvia”, on núvia es po-

dria relacionar amb un ritual agrícola berber consistent a deixar intacta, durant un cert temps, una petita part del sementer, coneguda per al-'arusa al-faddan "la núvia del camp". Barceló cita topònims com jabal al-'arus "muntanya de la núvia" i al-qudya al-'arusa "el turó de la núvia" (a Córdova), i mahajja al-'arusa "camí de la núvia" (a Canarrossa mateix). Podríem afegir que a Alacant hi ha Benarrossa de Ibn 'arusa, segons Asín Palacios. Helena Kirchner diu que Miquel Barceló, segons comunicació personal, ha suggerit darrerament que es tracta d'un clan bereber, els Bani Arus, que donaria també origen al topònim Vinaròs. Arusa estaria format per Arus-a, i en aquest cas la -a seria la desinència àrab per formar col·lectius. Segons Kirchner, la freqüència de l'adjectiu arus/arusa caracteritza la identitat tribal del territori (esmenta que Benicuaroz seria l'alqueria del Bani Arus).

Miquel Barceló escriu: "El qanat que donà nom al juz' devia ser el que després va ser conegut com la siquia de Coanegra, però, una exploració sobre el terreny podria verificar-ho". De tota manera, front a aquesta afirmació cal dir que la documentació del XIII diferencia amb molta claredat Coanegra de Canarrossa, i mai la zona de la siquia de Coanegra és considerada de Canarrossa. Ja hem vist que la siquia de Canarrossa és una altra, amb unes característiques molt diferents a les que té la siquia de la vall de Coanegra.

El Llibre del Repartiment parla del torrent de Larossa, que es deu referir al torrent procedent d'Orient i Coanegra. El torrent de Larossa desguassava al torrent Al-Awrad (l'actual torrent Gros), o "de aqua dolchi". Póveda apunta que la xarxa hidràulica d'aquest juz' era probablement una de les més denses i complexes de tota l'illa, i que els qanawat, segurament, foren un dels elements bàsics d'aquesta xarxa fins al punt de donar nom a tot el juz'. Certament els qanat eren força abundants a Canarrossa, no sols el de Son Pou, nascut a l'ullal de la font, encara ara en ple funcionament, que proporciona l'aigua de la siquia de Coanegra; sinó també a es Cabàs, Son Verdera, Mainou, a sa Font de ses Artigues d'Alaró, etc. Caldria analitzar amb detall la siquia de Son Mascaró i ses Alqueries, i altres zones de Canarrossa, per acabar de conèixer l'abast del sistema hidràulic.

En tot cas, la xarxa de pous o qanawat pareix que era important en el raiguer de la Serra de Tramuntana; a la part de Canarrossa més allunyada de la muntanya els elements per a la captació d'aigua -en no haver-hi cursos continus- ja eren d'altres classes (pous, aljubs, sinies, basses, etc.). A la zona actual de Son Barca (Albiar) les velles tradicions parlen de mines i pous dels "temps dels moros" que comuniquen uns amb altres, de tota manera aquestes llegendes no s'han comprovat.

Mateu Morro Marcé. Revista Coanegra

OSCA Y CIRER S.A.L.

Tel. 59 15 40
C/. Jardines, 26 - SENCELLES

REPARACION DE TODA CLASE MAQUINARIA AGRICOLA

Persianas Mallorquinas de Seguridad - Metálicas y en aluminio
Puertas Basculantes - Metálicas o farradas en madera
Barreras y Rejas (Artísticas) o Simples
Estrujadoras y Prensas de Uva
Remolques - Toda la gama
Molinos de Pienso - Toda la gama
Compresores a tracción tractor
Venta de Aceite hidráulico y automoción
Venta de hilo para empacadoras

PUB

sencelles

c/ Constitució, 10

RONDALLA DEL POBLE SENSE NOM

Això era i no era, un poblet col·locat al bell mig d'una illa blava. Ajagut damunt un turonet pareixia talment un vaixell navegant per un mar de verdor. Verdor de blats, de civades, de figuerals i de pinars, que acabava al peu de les muntanyes, com si, aquestes, fossin els penya-segats d'aquella mar imaginada.

Presidint-ho tot, el poble i el camp, s'aixecava, semblant la verga del vaixell, el campanar. Feia molts pocs anys que l'havien acabat, igual que el poble, i ja des del primer dia era considerat com el seu símbol. Gruixat i robust, però a la vegada lleuger i delicat, des del seu acabament s'havia convertit en motiu d'admiració, i d'una certa enveja, pels habitants dels llogarets i pobles veïnats. Això ajudava, encara més als veïns del poble a sentir-se més satisfets per aquella gran obra que havien aixecat amb no pocs esforços.

Però no tot eren flors i violes al poble. Des del mateix dia de la seva fundació, feia poc més de cent anys, una qüestió dividia els seus habitants. El problema era ben simple: el poble no tenia nom. Ningú no es posava d'acord. Uns volien que es digués "Es Pujol", altres "Judí", altres "Son Pou", uns altres preferien que fos un nom de sant o de santa, Sant Pere, Sant Jaume, Santa Àgueda, i així, cada dia sortien noves propostes per tot arreu, que arreplegaven tots els sants del santoral i tots els nom imaginables.

Però quan un nom agradava a mig poble, no agradava a l'altre mig, i així discutint i barallant-se passaren més de cent anys, sense posar nom al poble.

A la resta de l'illa, molt aviat el varen conèixer com el poble sense nom, i així l'anomenaven, fent bula i gloses d'aquell poble que no era capaç de batiar-se.

El batle, els Jurats, el Rector, els pagesos, els senyors, els menestrals, els homes, les dones, els nins, tenien com a únic tema de conversa l'empenyós nom. A la rectoria, a l'ajuntament, a les tavernes, els vespres d'estiu a la fresca, el tema sempre era el mateix, i mai no

es posaven d'acord. Eren molt caparruts, a aquell poble.

I així arribaren a un vespre de novembre, un vespre d'un dia com qualsevol altre. Ja de nit i quan tothom ja era al llit, s'aixeca una tempestat de ponent, trons, aigua i una ventada que aborronava, mai no s'havia vist res igual. Les parets cruixien, els arbres s'arrabassaven amb totes les arrels. La gent a dins ca seva resava encomanant-se a Déu, perquè estaven ben segurs que aquella feredat de vent els faria entregar l'ànima.

La tempesta no s'aturà en tota la nit, i ja de matinada, es va sentir per tot el poble un crui-xit ferotge seguit d'un repicar de campanes que posà els pèls de punta a tota aquella genteta. Els homes i les dones ploraven i gemegaven, aferrant-se als seus infants, pensant que allò era la fi del món que havia arribat. Però de sobte el vent es va aturar i un silenci va cobrir el poble, mentre que per la part de llevant començava a clarejar.

Els primers que gosaren sortir al carrer, quedaren esglaiats. Tot estava ple de branques, de trossos de teules, de finestres i portes destrossades. Però quan aixecaren els ulls, allò ja era massa, el campanar estava tombat com un pi, cap a la part de llevant, les campanes penjaven per les finestres, però no n'havia caigut cap pedra.

El rector es pegava tocs pel cap. Al batle, l'havien assegut a una cadira al portal de l'ajuntament i s'ho mirava, blanc com el referit. Durant tot el dia tots els veïnats del poble roman-gueren bocabadats pel mig de la plaça, sense acabar-s'ho de creure. Així i tot, es donaven gràcies a Déu, perquè no hi havia hagut cap desgràcia. Tan sols Madò Pereta, que vivia davall mateix del campanar, quan va sortir de ca seva i alçant els ulls veié el badai de la campana major penjant damunt el seu cap, va perdre el xerrar, i ja no el recobrà mai més.

Les setmanes següents, el poble esdevingué una fira. De tota l'illa, a peu, amb carros de batre, amb carretons, amb carruatges, tothom

arribava per contemplar, amb els seus ulls, el campanar tort del poble sense nom. Aquella gentada va reviscolar el poble. Les tavernes del poble venien de tot: figues seques, barralets de vi, prunes, taronges i tot el que aquella gentada comprava per tenir un record del poble sense nom que tenia el campanar tort.

Les autoritats, civils i eclesiàstiques, reuní darrera reunió, que si l'aixecaven o si el deixaven estar. El senyor de Son Matet, que era el més erudit i savi del poble, contava que a la Toscana hi havia una ciutat a on el campanar també s'havia tombat, ja feia un parell d'anys, i continuava essent motiu d'admiració per multitud de visitants.

Així estava el poble, quan un diumenge al matí, amb la plaça plena de gent, com de costum, les quatre bolles de pedra que estaven col·locades damunt la balustrada del campanar, caigueren de cop. Una d'elles va matar el cavall d'un Magistrat de Ciutat. Va esser una escampadissa, tothom es va posar a córrer i ben aviat tota l'illa s'assabentà que el campanar tort del poble sense nom estava a punt de caure. Després d'allò ja no hi comparegué cap altre visitant.

Amb això, a les forces vives del poble, no els quedà més remei que posar dia per adreçar el campanar. I així ho feren, seria el proper diumenge, i es manà que hi comparagués tot el poble.

Durant tota la setmana es feren preparatius. Els menestrals del poble, fusters, picapedrers, ferrers, dirigits pel Senyor de Son Matet, ompliren el campanar de politges, corrioles, bigues cordes gruixades i primes, i de tot el que feia falta per aixecar aquell tros de campanar.

Arribat el gran dia, tots els homes, dones i nins comparegueren a trenc d'auga a la plaça. El rector anava donant ordres a tothom perquè es col·locassin al seus llocs.

Es formaren tres gran filades de

gent, una que anava pel carrer de tramuntana, l'altre pel carrer de llevant i l'altre omplia tota la plaça. Cada filada havia d'estirar un corda ben gruixada que posaria en funcionament el complicat mecanisme de politges i corrioles que aixecaria el campanar.

Quan tothom estava col·locat, el rector donà la benedicció i tot seguit l'atxús. Les cordes pegaren una revinglada i es posaren a xisclar, una vegada i una altra, però el campanar no es va moure. Així estirant una vegada i una altra va passar tot el diumenge, i el campanar allà mateix. Damunt les sis de l'horabaixa, el rector cansat de veure que tot esforç era inútil i que ja ningú no tenia força, va dir "prou per avui, demà ja hi tornarem", i tot el poble, cansat i esgotat, es va retirar a ca seva.

Viatges organitzats.

Descomptes especial per a grups.

Podeu reservar per telèfon

i us ho drem a ca vostra.

Pare Bartomeu Pou, 2
07003 PALMA DE MALLORCA
Tel. 75 10 28 - Fax: 75 05 67

Aquell vespre el senyor rector, no va aclucar els ulls. Pensant una i una altra vegada el que no havia funcionat. Tenia clar que el mecanisme era el correcte, era la gent que havia fallat.

Pensant i tornant a pensar, recordà que a mitjan dematí havia vist molt de sarau pel mig de les filades, hi havia hagut de posar ordre unes quantes vegades. El sarau, l'armaven els homes del poble amb les dones més jovenetes i qualcuna de no tan joveneta. Ja ho tenia: el campanar no s'havia aixecat, perquè els homes encara que estirassin, estaven més pendants per veure si podrien arribar a palpar qualche altra cosa que no fos la corda.

El dematí següent i quan tothom ja estava col·locat al seu lloc, sortí el senyor rector de la rectoria, amb la cara il·luminada, una canya forastera a les mans i la sotana arromangada. Va pujar, tot decidit, a una cadira que li havien preparada, i després de donar la benedicció va dir: "germans, provarem sense elles".

La gent al principi va quedar aturada, però després i a poc a poc, les dones anaren sortint

de les filades. I és que feia mal de fer al contrari, a aquell rector tan arromangat.

A l'atxús del rector, tots els homes, plens de ràbia contra ell, començaren a estirar les cordes, i el campanar del poble sense nom es va començar a aixecar a poc a poc. Cada estirada s'aixecava un poc més, i damunt les tres del capvespre ja estava, una altra vegada, al lloc a on l'havien construït.

Tot el poble va esclatar d'alegria i es feren unes gran festasses que duraren tot una setmana, i una altra generació de foravilans va arribar al poble sense nom per veure el campanar que l'havien aixecat sense elles.

I heu de creure i pensar i pensar i creure, que des de les hores a tota l'ella i a la resta del món, coneixen aquell poble amb el nom de Sencelles. I que duri per molts d'anys. Amén.

Jaume Arrom Roig

Primer premi a la categoria adults del primer concurs de narrativa organitzat per la Fundació Mossèn Bartomeu Oliver.

RECORDANCES

Aquesta imatge és d'una bóta del celler de Son Antic de Biniali dels anys 60 i pertany al llibre *Corpus de Toponímia Tom 1*, de Josep Mascaró i Pasarius.

A part de la bóta congrenyada també hi podem veure un llum d'oli, barralets, pitxers i la persona que treu vi.

Malauradament desconeixem la identitat de la persona asseguda aguantant el pitxer de vi.

EL MEU POBLE

El poble de Sencelles té una situació molt hermosa per dominar unes planes poblades per arbres (figuerals, ametllerars, pinars, etc.). La seva recollida principal és de gra, de vi, etc.

El seu nom ha duit a discussions per la recerca del seu origen, Sencelles i de la seva autèntica grafia, de fet s'ha escrit i es segueix escrivint de diferents maneres.

Sencelles està a 25 km. de la capital de Mallorca. Es troba al centre de l'illa (el pou de Judí). Després de Selva és el poble que té més llogarets de Mallorca entre ells comprenen: Biniali, Jornets, Ruberts, Cascanar, Binifat, Biniferri, l'Aià, etc.

El municipi de Sencelles té una parròquia bastant gran, la seva silueta del temple parroquial ressalta el poble juntament amb alguns molins.

Respecte a l'Església es pot dir que està composta pel cor parroquial i la Coral gran, que donen molta més vitalitat a l'Església amb aquestes veus que la gent ha desenrotllat al llarg del temps. El rector de la nostra parròquia és don Simó Garau.

L'ajuntament està situat a la plaça d'Espanya, edifici nou. Està compost pel P.P. (Partit Popular) que és el que governa, i com a oposició els S.I. (Sencelleers Independents), 5 membres del PP i 4 membres dels SI. La batlia pertany a Guillem Ferrer.

L'escola pública Ca'n Bril fundada abans de l'any 1935 actualment està composta per l'educació infantil, que va des dels 3 anys fins al 5 anys i l'imparteixen tres professors i l'ensenyança primària que va des de 1º a 6è, nou professors més 1è d'ESO i 8è d'EGB. La direcció està a càrrec de Macià Llabrés, natural de Sencelles.

Sencelles respecte a les instal·lacions esportives es pot dir que han millorat molt. Hi podeu trobar unes pistes de tennis, un pavelló cobert on es pot practicar qualsevol esport; de fet, són les instal·lacions esportives de l'escola. Hi ha dues piscines que gràcies a la seva construcció a l'estiu ens podem refrescar i practicar l'esport de la natació, també s'hi troba el camp de futbol i la pista de bàsquet a cel cobert. El local de la 3ª edat és un lloc on la

gent va a passar una estona agradable.

Unes de les persones més significatives pel nostre poble és la nostra Beata Francinaina coneguda per a tots amb el nom de "Tia Xiroia"; gràcies a ella el nostre poble es dona a conèixer a tota l'illa per les bones obres i miracles que s'han reconegut. Ella va ser la fundadora del convent de les germanes de la caritat on actualment és habitat per elles. També s'ha fundat la residència dels ancians en honor al seu nom. També tenim el centre sanitari, que està assistit per una metgessa, una infermera diplomada i una auxiliar administrativa.

Respecte a la casa de cultura hi trobam la biblioteca i sales per fer algunes activitats i exposicions. Respecte a la joventut és una perna perquè poca cosa hi ha, llevat del que encara ens salva és el polisportiu.

Pel que fa referència a cultura es poden destacar les agrupacions que s'han format a llarg del temps (la Coral Sor Francinaina, el Coro parroquial, l'agrupació folklòrica "Es Jonc", "Guitarres i Castanyetes" l'agrupació de teatre, la revista Sa Sella i també la televisió de Sencelles TVS. Tot això fa que la gent del poble es mogui dia a dia.

Fent referència a les festes es poden destacar les més importants com: pel mes de gener tenim Sant Antoni que es fa el fogueró organitzat per l'AMPA i les beneïdes d'animals. Pel mes de febrer el dia de Santa Àgueda es pot dir que és festa major per tradició. El 27 de febrer centenari de la nostra Beata Francinaina; també la fira que es fa el tercer diumenge de maig, Sant Pere patró de la parròquia, la Mare de Déu d'agost patrona del nostre poble.

Xerrant de cultura, s'ha de dir que hi ha hagut gent que ha fet molta feina pel nostre poble en quant a la llengua, a l'educació dels nins i nines, joves del poble i de Mallorca xerram del nostre paísà Mossèn Bartomeu Oliver, ell va ser un dels fundadors de l'Obra Cultural Balear.

Catalina Irene Ramis Cirer

1er premi a la categoria A del concurs de narratiua organitzat per la Fundació Mossèn B. Oliver.

1983 - 1998

15 anys de SA SELLA

A Sencelles, amb Biniali, cap al futur, com sempre, com a cultura, contra la intolerància, damunt Ruberts, de Cascanar, des de gener de 1983, en català, entre tots, fins al final, per als sencellers, per Sonarrossa, segons quan, sense por, sobre Jornets...

Sa Sella, de Sencelles però amb ells i elles

L'any 1998 aquesta revista fa 15 anys i per començar a celebrar-ho amb tots els subscriptors i preparar-nos per les festes de Nadal, Sa Sella vos regala una participació de 50 pessetes en el sorteig de la Loteria de Nadal que abaix en teniu el número.

54.107

Bon Nadal, Sort i Molts d'Anys !

Nota: només participen al sorteig els subscriptors de Sa Sella donats d'alta abans de dia 21-12-97.
Caduca dia 31-12-97.

Pub
S'AGUAIT
TORRENT, 1 - 07143 BINIALI

Bones Copes, Bon Ambient i Bona Música

Olleria Ca'n Bernadí

C/ Cals Ollers, 5

Pòrtol

Fabricació de tota casta de ceràmica pel foc, forn, siu-rells, decoració i jardineria.

Tel. 797898 - 602819

Deu Anys de Vida

A la revista número 8 de Sa Sella corresponent al mes de maig de 1988 l'observatori de l'Òliba ens informava que durant el mes de gener d'aquell any varen fer 33,3 l/m2, pel febrer 15,9 i pel març 29,2. També per aquesta revista de fa deu anys ens assabentàvem que durant l'any 1987 hi va haver a Sencelles 10 naixements, 19 morts i 13 noces. Tanmateix d'aquestes dades, la població del municipi de primer de gener del 87 al 88 havia passat de 1538 a 1559 sencellers.

Sa Sella Deu Anys

Sa Campana

Notícies Fresques

Som i continuam essent es darrer poble de Mallorca sense xarxa d'aigos brutes. Vergonya. Empedram i enjardinam, però a davall, brutor. Això és com agrenar i amagar es caramull davall s'estora.

Sa visita d'en Matas va esser una diassa de rialles, toquets a s'espata, aferrades pes coll, estretes de mans... això sí molt espontanis... però amb ses fotos i sa tele preparades per captar sa feta. D'això se diu fer electoralisme 365 dies s'any. No volieu democraci, idò tassa i mitja.

Som i continuarem essent es darrer poble de Mallorca sense parc verd. I ja faig oi de tantes vegades que ho he hagut de dir!

Ses festes de la Mare de Déu d'Agost de l'any 96 i encara duren i duren i duren. Es restos des trial de sa Plaça Nova continuen estant a sa sortida des poble cap a sa carretera d'Inca. Quina passada de festes!. Enhorabona a qui correspongui!

Estic molt d'acord que donin ajudes a sa gent perquè facin es frontis de ca seva més guapo. Però trob que seria més normal que la Sala, a més d'ajudar amb dobbés, també posàs una mica d'interès per part seva en retirar es ferros de ses antigues faroles que donaven llum a n'es carrers. Deu fer més de 20 anys que hi ha ses noves i encara hi ha es restos de ses d'abans.

Ah! i també podrien demanar a sa telefònica i a gesa que retiràs es palos de corrent i de telèfonos que no duen fils i encara embruten sa vista des camp. Per exemple per devers Son Saletes i a prop de cas Elois, etc., etc., etc... postes de línies que ja no funcionen.

Qualcú s'enrecorda que l'any 93 varen fer un llibre que se deia "Història de Sencelles i Costitx 1229-1600", bé idò resulta que a Costitx ja han fet sa continuació "Història de Costitx 1600-1868", com sempre mos passen davant en tot i per tot. I noltros encara dormim a sa paia!

Quan una cosa se posa de moda, ja li pots tapar es cap. Dic això perquè ara a tothom li ha pegat per celebrar aniversaris, que si deu

anys des rector, 200 anys de la Caritat, deu anys Jonc, sa Coral també, 15 anys de sa Sella, fan més festa que jo a n'es meu cumpleanyos! I és que a Sencelles sempre hi ha excuses per demanar subvencions i fer festa!

Avis: s'acosta es mes de gener i per devers ses Escoles no hi han fet cap arreglo. Si pes setembre hi va haver un bullit amb lo de s'aluminosi, no vui ni pensar que faran es pares quan s'acabi s'ultimatum que varen donar perquè hi hagués una solució de sa part més nova de ses Escoles.

Ah! i xerrant de s'escola, jo ja no se si qualcú se'n deu enrecordar que a Sencelles es PP, quan governàs s'Estat, mos faria un institut... Idò mirau com són ses coses: ara hi ha PP a Madrid, es PP des Govern Balear té ses competencis i a Sencelles es incompetents són ells des de la Sala... i d'institut res de res... bé pitjor una escola que s'escuba i s'institut... el faran a Sineu i amb dobbés avençats pes govern balear. No, i si de fer demagògia en saben un rato...

Es carrer d'en Ramon Llull fa pena. Tot ple de bonys i forats. Cada setmana hi ha uns quants escapes de ses tuberries de s'aigo i es carrer en tants de pegats pareix un cedaç apeçat. I ara no podrien obligar a s'empresa de s'aigo que arreglàs d'una vegada sa tuberia i que asfaltàs de bell nou tot es carrer? Vos imaginau que si es propietari fos un de-a-pié normal no li haurien fet fer ja...?

Darrerament s'ha posat de moda això d'invertar-se fires a cada poble. N'han sortit com a bolets per davers Santa Eugènia, Consell, Marratxí, Santa Margalida, Maria, Costitx, etc., etc., etc. I jo que som binialer me deman si noltros no tendrem dret també a què mos organisin un petita fira. O no és just?

Quin susto me'n vaig dur s'altre dia quan vaig obrir una carta i m'hi vaig trobar dedins un retall de diari amb un retrato d'en Ventura Barrubí; de totduna em pensava que era una amenaça anònima i em vaig retgirar imaginant botar des sobre un Servalls petit i lleig directe cap a sa meva iugular. El retonno de ServAlien. (Per cert, era un retall d'un desfalco a sa FAGB).

En Barramot

Imatges d'Ahir

La imatge que avui vos duim a n'aquesta secció mostra un enfilall de senyoretetes ben empimpollades perquè venien d'unes noces. Es tracta d'un ramell de garrides jovençanes sencelleres dels anys 60.

La foto va esser feta a l'escala del pati de can Garrover, lloc on es va celebrar el refresc de les noces d'en Pere Campaner de sa Creu i na Catalina Fiol González.

D'alt a baix:

Na Maria Llabrés de can Xesquet, na Magdalena Ramis de can Just, na Magdalena Llabrés Llabrés de cas Sastre, na Maria Garriguer, n'Antònia de sa Creu, na Francisca Rei, na Catalina Ramis Florit de can Cota, ?, i na Catalina Mascarró.

Foto cedida per na Catalina Ramis Florit de can Cota.

Plans de pensions

Li
avancem
els
diners
per viure millor
ara
i el dia de
demà

Estalvi's des d'un 20% fins a un 56% d'impostos, des d'aquest mateix any

Si es vol estalviar impostos, confia en els plans de pensions de "la Caixa". Un ampli ventall de plans personalitzats entre els quals vostè mateix decideix el tipus d'inversió que li convé més i la quantitat que hi vol aportar. Plans que li permetran, en la seva propera declaració de la renda i segons els seus ingressos personals, estalviar fins a 56.000 ptes. per cada 100.000 que hi hagi aportat. I fins i tot, si cal, li avancem els diners perquè pugui fer aportacions al pla de pensions. I així, estalviar-se impostos des d'aquest mateix any. Vingui a qualsevol oficina de "la Caixa" i li farem a l'instant el seu pla personalitzat. Descobrirà com pot viure millor, tant ara com el dia de demà.

"la Caixa"

"la Caixa" entitat dependient de l'Institut Penitenciari de Catalunya. Av. Diagonal 611-609, 08019 Barcelona. 902 12 34 56 78 90. Sucursal de l'Agència Mercantil de Barcelona, av. Diagonal 611 i 609, tel. 902 12 34 56 78 90. Sucursal d'Agència Mercantil de València, av. El Turisista, 18. Tel. 96 30 00 00. Sucursal de l'Agència Mercantil de Madrid, av. Diagonal 611 i 609, tel. 902 12 34 56 78 90. Sucursal d'Agència Mercantil de Sevilla, av. Diagonal 611 i 609, tel. 902 12 34 56 78 90. Sucursal d'Agència Mercantil de Màlaga, av. Diagonal 611 i 609, tel. 902 12 34 56 78 90. Sucursal d'Agència Mercantil de Cadis, av. Diagonal 611 i 609, tel. 902 12 34 56 78 90. Sucursal d'Agència Mercantil de Màlaga, av. Diagonal 611 i 609, tel. 902 12 34 56 78 90. Sucursal d'Agència Mercantil de Màlaga, av. Diagonal 611 i 609, tel. 902 12 34 56 78 90.

BRUIXERIES

Continua de l'anterior número...

Un altre testimoni d'aquest gènere fou el d'un caçador de Sòller, que el novembre de 1980 va sortir a caçar a la muntanya amb el seu cunyat i el seu nebot a un lloc conegut com Es Verger. S'havien resguardat en el refugi d'Es Porxo, quan pogueren rebre una llum que baixava de la muntanya.

Atrets per l'estrany fenomen, els caçadors s'acostaren cap al lloc d'on sortia: l'entrada d'una cova on dedins hi ha un llac subterrani del que surt un torrent.

"Llavors -relatà- vaig veure la silueta d'un ésser. Media uns dos metres i mig d'altura, i pareixia no tenir braços. O almenys jo no els vaig veure. Duia una espècie d'abric de tipus militar que li arribava fins als genolls. Tampoc li vaig veure la cara. En el que em vaig fixar fou en el que duia un cinturó cenyit al cos."

L'"humanoide" es desplaçava alguns metres del terra, totalment envoltat per una llum blanca, que pareixia sorgir del propi cinturó. El caçador, , va perdre de vista un moment aquella visió, per adonar-se que en el torrent també hi brillaven llums. Quatre potent focus que es dirigien cap el cel. Senyals?, més humanoides?.

Espantat, el caçador va disparar amb la seva arma i tornà al refugi. "Haviem de demostrar aquella gent que estàvem armats", va dir.

Han estat moltes les llums sense cap explicació que s'han vist des de Deià a Sòller, sempre a altes hores de la nit i damunt la mar. Objectes immòbils sobre el Mirador de ses Barques suspeses en l'aire, d'on des del seu interior sortien altres llums més petites que formen un triangle perfecte en pocs minuts, per després dis-

persar-se en direccions oposades davant Llucalcari. Objectes grocs amb coes blavoses que passen damunt el Puig Major. Diuen inclús que algunes aturades de corrent coincidien amb testimonis de nous ovnis sobre sa Muleta i Sa Penya d'es Bateix...

Totes aquestes històries i especulacions són més que res un signe interrogant. Els que volen creure en el fenomen ovni, tan de moda fa uns anys, tenen en elles un bon material per a la hipòtesi. Pels qui aquests esdeveniments no són creïbles, suposen malgrat tot, un fet incontestable: existeix una gran concentració de fets i fenòmens estranys en aquella part de la costa nord.

Allà, on comencen els "extramurs" de l'illa, on s'acaben les muralles que la protegeixen d'influències que arriben de la mar, s'experimenta una sensació singular d'estar sempre exposat a "qualque cosa".

Aquest mite modern dels ovnis i les seves bases submarines ens està demostrant una altra vegada que el substrat de la Mallorca màgica segueix viu i palpitant. Que les mateixes muntanyes i paratges que foren escenaris de llegendes de bruixes o fantasmes es "reconverteixen" i creen nous fets enigmàtics. Com si ens volguessin dir que hi ha qualque cosa estranya, es digui com es digui, que segueix enfrontant a l'home amb les fosques imensitats del misteri.

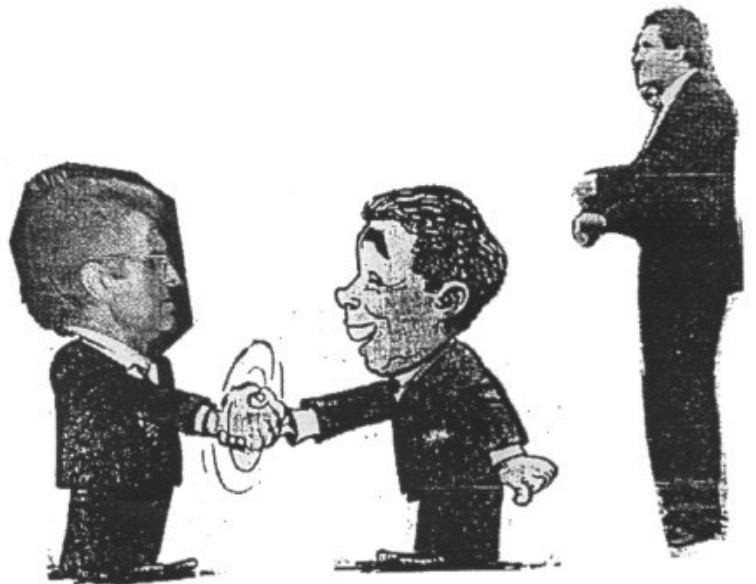
Miquel Amorós Montserrat

Extret del llibre "Mallorca Màgica" de Carlos Garrido.

ES NYARRO SENCELLER.

"Ja ha començat sa campanya d'es P.P."

Es Rossinyol de Primavera

DESIMPER

PRODUCTES DE NETEJA

CATALINA REINES I ALTRES C.B.

CAMI VELL D'INCA, 2

07310 CAMPANET

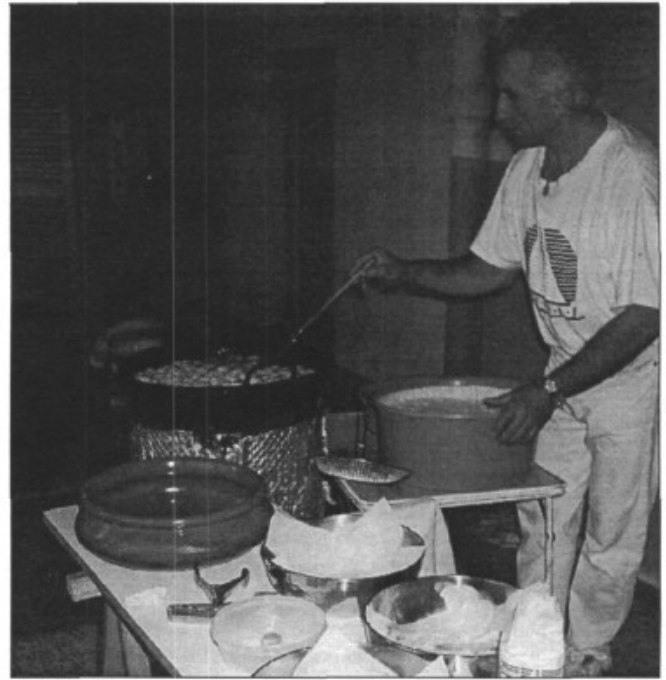
Ø 51 61 08 - 51 69 89

SES ESCOLES

Durant aquest primer trimestre del curs escolar 97/98 els alumnes del C.P. ca'n Bril han duit a terme una sèrie d'activitats conjuntes.

Dia 21 d'octubre celebrarem la festa de les Verges. a més de menjar bunyols (aquest any fets per en Pere "es saig"), tots els cursos cantarem una cançó de les Verges:

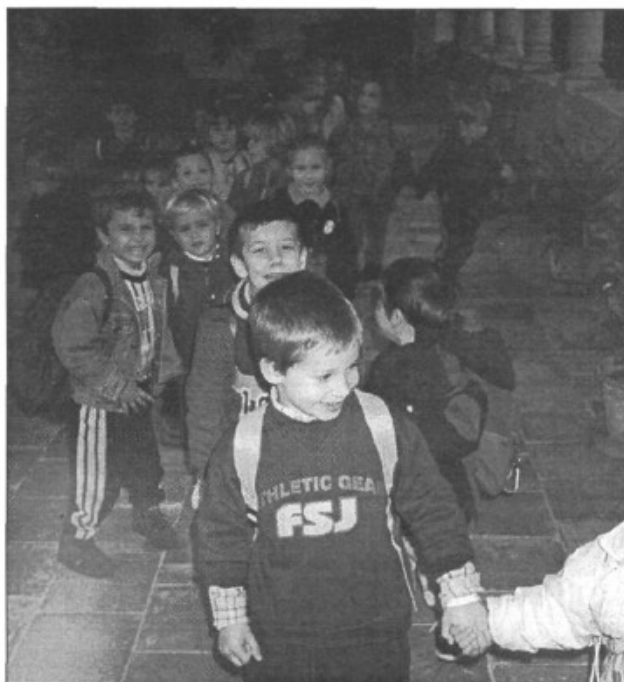
"Avui són les verges
tots hi hem d'anar,
amb la panereta
bunyols a menjar".

Per a Tots Sants cada un dels alumnes (des de 3 anys fins a 2on d'ESO) va confeccionar un rosari fet de galletes i llepolies.

Dia 19 de novembre sortirem d'excursió tots junts. Primer visitarem la fàbrica de vidre "Lafiore". Aquí berenarem abans de tornar a pujar a l'autocar. Després anarem a la Granja d'Esporles on poguérem recórrer totes les dependències. Seguidament vàrem dinar, i de postres ens donaren bunyols i suc de llimona i taronja.

C.P. Ca'n Brill

**MOLTS D'ANYS I
UN VENTURÓS
ANY 1998.**

Bienvenido Mr. Marshall

Una de les grandioses pel·lícules del cinema espanyol de tots els temps és el film d'en Berlanga *Bienvenido Mr. Marshall* on es conte el rebombori d'un poble esperant els americans que eren els encarregats de dur riquesa a aquest municipi de la postguerra espanyola i que a la fi quan van arribar van passar de llis i no deixaren res, és a dir que el poble roman-gué com abans.

Aquesta petita introducció ve a càrrec de la visita que lliurà al nostre poble el President Matas (si estàssem normalitzats seria Mates) a Sencelles, que més que una visita pareixia que ja estàvem en campanya electoral puix la durada de la visita va ser gran, supòs que per recollir el fruit l'any 99 de les llavors (vots) sembrades.

Comentaven al cafè dies abans de la visita que podia ser que fins i tot el mercat de la plaça nova del dimecres hi hauria esclata-sangs mallorquins com a reconeixement dels esclata-sanquers al Molt Honorable ja que enguany la collita de bolets ha estada magra. Però no va ser així, i la cosa almanco al matí va ser freda.

A la tarda amb la visita a la llar dels vells la cosa fou més bufarella. Es veien els alaters del poble del partit que governa que mostraven la seva alegria per tenir a prop a la seva nau guia, però pel que personalment vaig poder apreciar el poble es mantenia un poc al marge. Aquesta fredor es convertí en lulca quan el President anava als comerços alhora que les *marujas* feien la compra del dia, perquè repetesc el mercat no havia estat l'animat que s'esperava.

Vaig veuré el poble serè i si vos he de ser franc no era el mateix que quan venia el senyor Canyelles amb més taules teatrals que el president actual.

M'admiren els polítics amb la tasca que han de dur a terme, que bé no sé perquè tot aquest caliportal de dinars i festes, quan la seva missió és la de fer feina per a tots i manco banquetes que la cosa no està per berbes... Però es veu que la vida política ha de ser així.

Com podeu pensar ja no vaig seguir la comitiva, però ten entès que el programa es va complir així com estava programat: Passant revista a l'Ajuntament, Església, Quarter de la Guàrdia Civil, Ca ses Monges i com no a la Capital Biniali on es fan més inversions que al poble de Sencelles i que qualche

cosa hi deu haver a Biniali que funciona millor que aquí.

Amb això dels doblers que el govern reparteix, fins i tot pareix un partit de futbol, vos ho explicaré amb quatre mots i veureu com quasi no hi ha diferència, sols que el resultat també pot ser el manco esperat.

Mirau: l'àrbitre (Madrid) sorteja la pilota (doblors) i li toca treure a l'equip de la CAIB. El jugador que ha de posar la pilota en joc l'envia al mig centre que és l'encarregat de repartir la pilota al company millor situat per a jugar-la, que en el cas nostre és l'interior dret (Biniali). Aquest fa dos *dribblings* i entretén el joc (es queda amb la bona part) i envia la pilota al davanter centre (Sencelles) amb tanta mala sort que la pilota va massa amunt i el davanter no hi arriba i aleshores surt el defensa central de l'altre equip (Costitx) i agafa la pilota. El pobre davanter centre es passa tot el partit sense tocar la pilota mentre que la jugada es torna a repetir una i altra vegada. A veure si ara amb el canvi d'entrenador (remodelació de l'Ajuntament de Sencelles) es tindrà més atenció a la jugada i qualche vegada el davanter pugui jugar la pilota i noltros, el públic, no haguem de pagar l'entrada més cara (fems), per veure el nostre equip més ben situat.

Esperem que amb la visita del senyor Matas no passi el mateix que a la pel·lícula que comentàvem al principi i que no quedem bocabadats com el José Isbert i la seva quadrilla de *Bienvenido Mr. Marshall* i que en lloc de passar de llis s'aturi qualcú de la comitiva i mos deixi qualche regal.

Sebastià Siquier i Ramis
Son Calussa

EA
ELECTRICA ARROM
INSTALACIONES Y LINEAS ELECTRICAS

Guillermo Arrom Villalonga

C/. Ramon Llull, 9
Tel. 59 12 29

07140 SENCELLES (Mallorca)

Noticiari

El passat 6 d'octubre sortí a la premsa la notícia de la presentació d'una auditoria de la FAGB en la qual es detectava un dèficit de 13 milions de quan n'era president en Ventura Rubí.

Dia 25 d'octubre es va celebrar una trobada de joves cristians a la caseta de Sarissal. Dins el marc de les festes de la celebració del 200 aniversari de la fundació de la congregació de les germanes de la Caritat.

La revista alemanya de Mallorca LEBEN corresponent als mesos d'octubre i novembre publicà un article sobre Sencelles.

Dia 1 de novembre va quedar inaugurada la segona fase de les obres d'ampliació de les noves tombes del cementeri, així com la nova il·luminació.

A partir del mes de novembre s'ha tornat muntar l'escola de brodat que antigament regentaven les monges de la Caritat. Un bon grupat d'antigues alumnes d'aquest centre d'artesanaria s'han tornat a apuntar per compartir entre elles una estona agradable i practicar con-

juntament la seva pacient afició.

El municipi de Sencelles és un dels pobles del pla de Mallorca que també es queixa dels con-

tinus renous provocats per les maniobres dels avions en apropar-se a Son Sant Joan, enviant una carta de protesta al director de l'aeroport de Palma.

El servei domiciliari d'aigua potable de Biniali encara no s'ha pogut posar en marxa degut als problemes que té l'Ajuntament amb el propie-

tari dels terrenys en els qual es foradà el pou. Com recordareu, la perforació es va traslladar uns quants de metres del lloc públic inicialment previst.

El passat 12 de novembre visità Sencelles el president de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, Jaume Matas, aprofità tot el dia per visitar els comerços i les empreses del nostre poble, així com també es va reunir amb les entitats culturals.

Dia 13 de novembre els Donants de Sang feren la seva darrera visita de l'any al centre de l'Associació de la 3ª Edat. Encara que foren pocs els litres de sang que s'emportaren, es va seguir contribuint a aquesta tasca tant necessària.

La coral Sor Francinaina està en festa, enguany celebra el seu 10è aniversari. Per aquest motiu el passat mes de novembre varen poder gaudir de tres mostres musicals ben diferents on es mesclares tots els músics del nostre poble, el cant de les corals i el so d'instruments tant coneguts com el piano i l'orgue.

El Club d'Esplai des Pla, de Sencelles Ses Muntanyetes, va organitzar un campament

aprofitant el pont de la Puríssima. Un bon grapat d'al·lots i al·lotes varen passar uns dies de diversió i activitats lúdiques al casal de colònies de Binicanella a Bunyola.

El servei de promoció econòmica de la Mancomunitat Pla de Mallorca té un horari d'atenció al públic a Sencelles, cada segon dimecres de cada mes de 9 a 12 hores. Aquest servei té una borsa de treball, informació sobre línies d'ajuda per empreses, oficina d'informació juvenil, manteniment de bases de dades socioeconòmiques del Pla, etc.

Els terrenys de Biniali, situats devora el camí de Muro i el torrent de Solleric, en els que s'havia de construir una fàbrica de pinsos per animals finalment és destinaran a edificar-hi una granja per engreixar porcs.

L'Obra Cultural Balear convoca com cada any els PREMIS 31 DE DESEMBRE de 1997 amb la finalitat de promoure la cultura i la llengua catalana. Entre els premis n'hi figura un dedicat a premiar una activitat cívica desenvolupada dins un determinada àmbit territorial o social que duu el nom de Bartomeu Oliver Amengual.

Agència de Selleters

Assaborint Jesús des de Sa Vicaria

Al nostre poble, darrerament, hi ha un bon grup de joves inquiets que, amb la nostra feina al si de la Parròquia, intentam assaborir Jesús i contribuir a que la resta de joves i no tan joves també el tastin.

Els joves que ens confirmarem fa dos anys ens sentiem bé plegats i no volíem deixar de compartir fe i vivències. Per això, decidirem seguir les nostres activitats a la Parròquia, centrant-nos amb allò que més ens atreia. D'aquesta manera, uns començaren a formar-nos de cara a l'esplai i els altres ens interessàrem més per les tasques d'acció social -menjador de transeünts, recollida de roba per enviar a Deixalles, animació de persones majors que estan a la Residència...-.

Així, aquest darrer grup ens proposarem, com a primera fila, l'acondicionament d'una casa situada devora la Parròquia per tal de fer-hi un lloc d'acollida de transeünts. D'aquesta manera, va néixer el grup de voluntaris de Sa Vicaria. Cada dissabte horabaixa ens veiem per fer feina, per tal d'aixecar una casa que queia. Però, enmig del treball feixuc, mentre ens em-

brutàvem les mans, sobretot, compartíem inquietuds, vivències, problemes...és a dir, ens ajudàvem a trobar un sentit a tot allò que feim.

Poc a poc, aquest projecte va anar fent-se més ambiciós i la convidada d'aquells que ja hi estàvem engrescats va motivar a altres joves inquiets del poble. Aleshores, vàrem decidir convertir allò que, en principi, només havia de ser un lloc de pas per persones sense llar també en una casa pels joves de la Parròquia; en la qual ens poguéssim assaborint Jesús de manera senzilla però viscuda.

Actualment, a Sa Vicaria, malgrat encara no hem acabat totes les tasques d'obra i decoració, ja sentim la casa com quelcom viu, que està al servei de la Parròquia i del poble i on hi acollim a tothom.

Així doncs, els joves de Sencelles assaborim la relació amb Jesús conscients de que l'important no és tant la meta que ens hem proposat, sinó, el camí que feim dia a dia i del qual gaudim junts.

Tomeu Bibiloni i Ramis
Jerònia Florit i Zuàzaga.

Què és Internet?

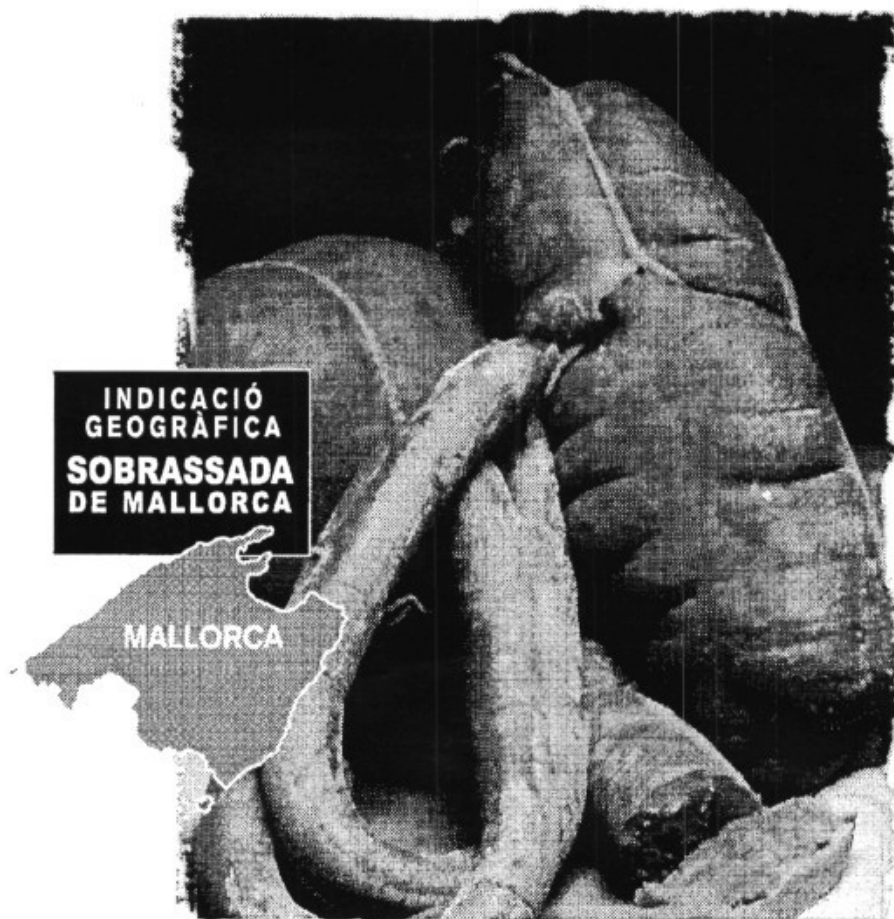
Un Servei d'Internet: El Chat

Un altre servei electrònic que mencionarem el capítol passat i que també està molt estès per la Xarxa és l'Internet Relay Chat o Chat que ve a ser un programa que permet parlar i l'intercanvi instantani de missatges entre un grup d'usuaris que fan servir un "Nick-Name" o sobrenom. L'utilitza gent de totes les edats, és més popular entre els joves. Quan la persona ha connectat entra en contacte amb un gran nombre de gent de tot el món.

Existeixen habitacions o canals de conversa, els quals se sol parlar de temes com ciència-ficció, cinema, esports o relacions personals. Tots els missatges que una persona escriu a la pantalla apareixen

quasi simultàniament a les pantalles dels altres usuaris interconnectats entre ells. Això ho podríem comparar amb una habitació de conversa on en una reunió les persones parlen entre ells però en lloc de ser oral ho fan mitjançant el llenguatge escrit teclejant missatges breus. Generalment les habitacions estan activades les vint-i-quatre hores del dia. Els programes de chat són mantinguts de forma gratuïta doncs l'usuari tan sols ha de pagar la connexió del telèfon un dels més populars és el Còmic Chat de Microsoft.

Antoni Florit Florit

De la millor tradició, la seva qualitat

Quan un producte arriba a la categoria de signe d'identitat, la feina només és una: mantenir-ne la qualitat.

La **Indicació Geogràfica Protegida/Sobrassada de Mallorca** garanteix l'elaboració d'un producte

amb el control del Consell Regulador, amb matèries primeres d'excel·lent qualitat i total absència de colorants.

Tastau-la. Amb tota garantia.

Producte **Balear**

La Qualitat,
també a l'alimentació

GOVERN BALEAR

Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria